

استیصال رژیم و نیروهای سرکوب آن در ۱۸ تیر

علی رغم تهدیدات مکرر فرمانده کل نیروهای انتظامی، و به رغم هشدارهای تهدیدآمیز مرتضی تمدن، استاندار تهران مبنی بر اینکه با هرگونه تجمعی در روز ۱۸ تیر به شدت برخورد خواهد شد، امادانشجویان، جوانان و سایر اقشار مردم، بی اعتنا به این گونه تهدیدات، روز پنجشنبه ۱۸ تیر، در ابعاد گسترده ای به خیابان آمدند. چندین هزار نفر از دانشجویان و جوانان، در تهران و چند شهر دیگر، از جمله شیراز، اصفهان، رشت و اردبیل، اینبار با برپایی اجتماعات اعتراضی و تظاهرات موضعی، خاطره قیام دانشجویی سال ۷۸ را، گرامی داشتند.

در تهران، نیروهای سرکوب رژیم، خود را از قبل، کاملاً آماده کرده و در نقاط حساس شهر، به ویژه در میدان انقلاب مستقر شده، و خیابان های منتهی به این میدان را مسدود ساخته بودند، تا از تجمع و تظاهرات دانشجویان جلوگیری به عمل آورند. اعتراض کنندگان نیز که از قبل، برنامه ریزی کرده بودند، به محض برخورد با این مانع، تظاهرات و راهپیمایی خود را، به چندین نقطه شهر تهران گسترش دادند و علاوه بر میدان انقلاب و خیابان های اطراف آن، به فاصله کوتاهی، میدان ولی عصر، ونک، آزادی، کارگر شمالی، بولوار کشاورز و چند نقطه دیگر تهران، به صحنه درگیری و جنگ و گریز با سرکوبگران تبدیل گردید.

نیروهای ضدشورش، گارد ویژه، بسیج، نیروهای انتظامی و لباس شخصی ها که در ابعاد وسیعی به خیابان آورده شده بودند، همه جا، بطور وحشیانه به صفوف اعتراض کنندگان یورش برده و با پرتاب گاز اشک آور، شلیک هوایی و ضرب و شتم مردم با باتوم، سعی در متفرق ساختن آنها داشتند. هر چند حکومت اسلامی، تمام توان و نیروی سرکوب خود را به میدان آورده بود، و با یورش وحشیانه این نیروها، شمار زیادی از مردم، مجروح و زخمی و تعداد زیاد دیگری نیز دستگیر شدند، اما رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی، نتوانست مانع تظاهرات و اجتماعات اعتراضی مردم شود. اعتراض کنندگانی که مورد حمله قرار می گرفتند و موقتاً متفرق می شدند، چند ثانیه بعد، ده متر، بیست متر، پنجاه متر آنطرف تر، دوباره جمع می شدند، به مقابله با نیروهای سرکوب می پرداختند و شعار مرگ بردیکتاتور و مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی را تکرار می کردند.

دانشجوی زندانی آزادبایدگردد، زندانی سیاسی آزادبایدگردد و شعارهایی علیه خامنه ای، از جمله شعارهایی بود که پیوسته تکرار می شد. شعار دیگری نیز علیه احمدی نژاد داده می شد، که این شعار، به سبک دوره انقلاب ۵۷ به صورت شعر، توسط جمعیت خوانده می شد و خاطره روزهای انقلاب ۵۷ را زنده می کرد.

در اثر یورش مزدوران رژیم، تعداد زیادی از اعتراض کنندگان مجروح و زخمی و تعدادی نیز دستگیر شدند. سرکرده نیروی انتظامی رژیم، تعداد بازداشت شدگان را انگشت شمار ذکر نموده است. به رغم این ادعا، اما، تعداد بازداشت شدگان و همچنین، تعداد کسانی که مورد ضرب و شتم قرار گرفته و مجروح و زخمی شده اند، بسیار زیاد است. تنها در میدان انقلاب و خیابان های اطراف آن حدود ۵۰ نفر بازداشت و چندین نفر زخمی شده اند. در حمله نیروهای سرکوب به خوابگاههای دانشگاه امیرکبیر نیز تعدادی از دانشجویان مورد ضرب و شتم قرار گرفته و تعداد دیگری بازداشت شده اند. علاوه بر تهران، در شهرستانهای نیز، مزدوران حکومتی، دههاتن را مجروح و دههاتن دیگر را دستگیر نموده اند.

۱۸ تیر امسال نشان داد که، جنبش توده ای که جرقه آن در ۲۳ خرداد زده شد، از مرحله ای که بتوان جلوی آن را گرفت، گذشته است. روز ۱۸ تیر، خیری از "راه پیمائی سکوت" و سردمداران آن نبود! هرچه بود جنگ و گریز و درگیری و شعار علیه خامنه ای و رژیم جمهوری اسلامی بود. ۱۸ تیر، روز مستاصل شدن رژیم و مزدوران آن از دست دانشجویان و سایر اعتراض کنندگان بود.

گرامی باد خاطره قیام دانشجوئی ۱۸ تیر

پیروزباد جنبش انقلابی توده ای!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورائی

زنده بادآزادی- زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۹ تیر ۱۳۸۸

کار – نان – آزادی – حکومت شورائی